

» Ne da sovražim, da ljubim sem na svetu«

»Ne da sovražim, da ljubim sem na svetu,« pravi Antigona, ki utemelji ta stavek z dejanjem, kljub prepovedi Kreona, ko pokoplje svojega brata Polinejka, le tega pa je Kreon imel za izdajalca. Ni mislila na posledice, ki jih lahko to prinese, v njenih mislih je bila le ljubezen do brata in nezapisana božja zapoved, da mora pokojnik biti pokopan. Junakinja s svojim pogumom in odločnostjo kljubuje državnim zakonom. Kljubuje državnim, a služi moralnim zakonom oziroma bolje- zakonom srca in razuma.

Če se poskusim postaviti v njen položaj si težko zamislim, kaj bi storila na njenem mestu. Po vsej verjetnosti ne bi zbrala toliko poguma, da bi nasprotovala vladarjev zakon, tako kot je to storila Antigonina sestra Ismena, saj se je zaradi strahu in neodločnosti prilagajala vsem zakonom države, čeprav je na koncu hotela prevzeti krivdo tudi nase, saj se je zbala za svojo sestro in ji je vsaj zdaj hotela pomagati. Antigona je pogumna in se bori za svojo družino, ki ji je pomembnejša kakor država in brezsmiseln ukaz Kreona. Pripravljena je iti tudi v smrt za svoja dejanja in stvari v katere verjame. Kreonu pa se, ravno nasprotno, zdi najpomembnejše pravično vodenje države, vendar, po mojem mnenju, s tem ukazom ne kaže tega. Ne posluša nikogar drugega, razen sebe, saj je prepričan v svojo neomejeno moč in oblast. Ta prevzetnost pa ga kasneje kaznuje, saj si zaradi njegove nerazsodnosti in krivičnosti ter diktatorstva vzame življenje Antigona, njen zaročenec Haimon ter Kreonova žena Evridika. Šele, ko je prepozno Kreon uvidi svojo veliko zмотo. Haimon ni na strani Kreona, pa ne zaradi ljubezni do Antigona, ampak ker ve, da ne dela prav, zato se mu upre. S stavkom: »Samo v puštinji lahko vladaš sam.« mu hoče povedati, kako zmotno je njegovo mišljenje, vladanje in neposlušnost. Sofoklej v svoji tragediji ni pokazal povprečnih osebnosti in neodločnih karakterjev pač pa je ustvaril močne in neomajne karakterje in prav ti dajejo knjigi neko popolnost in moč, da se ti vtisne v spomin in tam tudi ostane. Zdelo se mi je kar zahtevna in morala sem se precej dobro zbrati in določene dele tudi večkrat prebrati, da sem jo lahko čimbolj razumela.

Obe glavni osebi sta si zelo različni- Kreon je diktator, materialist, nerazsoden in nepremišljen, Antigoni pa se gre predvsem za ljubezen, družino in pravičnost. Sofoklej v svoji tragediji ni pokazal povprečnih osebnosti in neodločnih karakterjev, pač pa je ustvaril močne in neomajne karakterje, ki trdno zagovarjajo svoja stališča in prav to daje knjigi neko popolnost in moč, da se ti vtisne v spomin in tam tudi ostane.